

Третата добрина на руския царь бѣ, че той заповѣда на своитѣ помощници князь Черкаски и князь Дондуковъ да спомогнатъ на българитѣ да си наредятъ чисто българско управление, да изработятъ народна конституция за новоосвободенитѣ земи и да избератъ князь на България и главенъ управникъ на Източна Румелия.

По съвета на руския царь бѣ избранъ за пръвъ български князь Александъръ Батенбергъ, а за управникъ на Източна Румелия бѣ назначенъ Алеко Богориди, синъ на Стефанъ Богориди въ Цариградъ.

Дветѣ български държавици, макаръ и малки, започнаха да се управляватъ самички. Наредиха си войска и полиция, избраха си общински и окръжни съвети, изпратиха народни представители въ Народното събрание. Така освободенитѣ българи се запретнаха да работятъ съ всичкитѣ си сили.

И въ това време достигна известието за убийството на Царя Освободителя въ Петроградъ. Казватъ, че една тайна руска партия искала отъ царя да даде на Русия такава конституция, каквато далъ на България. Той обещава и по всичко се вижда, че щѣлъ да изпълни обещанието си. Обаче, лекомислениятъ младежъ не искалъ да чака и извършилъ безумното си дѣло, което докара за Русия и за България голѣми беди.

За насъ, българитѣ, царь Александъръ II е създателъ и милостивъ човѣкъ. Нѣма българинъ да не знае неговото име. Голѣмиятъ храмъ въ София е нареченъ св. Александъръ Невски, по името на единъ руски светецъ, много почитанъ отъ Царь Освободителя, като неговъ покровитель